
Hij kon toveren met taal,
stenen zacht maken,
vuur uit water en regen uit dorst.
Zijn schaatspak met het logo van Levinas,
Spinoza op zijn bagagedrager,
vertelde hij verhalen over de bron en van zilveren vogels.
Wetend, vallend, struikelend
in de zoektocht naar essentie.
Leerling en leermeester tegelijk.

Het was jaren later...
gold het geheim nog?
Telde het oude verhaal?
Wie bewaarde het eigenlijk
en hoe gaf je het door?

Een zilveren vogel
bijna bij toeval terug
gevonden in de Nijl.
Blind achterwaarts lopend,
terug naar de bron.
Van nachtwerk dagwerk maken.
Jouw licht erop laten schijnen
betekende nieuwe glans in het nu.

Op elke plek en op elke laag
kreeg de zilveren vogel
een andere betekenis.
Het gaat om het ei, zei de een;
om de vleugels en de wind, zei de ander.

Wat dacht je van het nest en de takken?
Het is een sprookje, zei de man,
het is een ambacht, zei de vrouw.
Alleen de vogel in de lucht
wist van de draagkracht van de zwerm
van focus houden op de horizon
en het ultieme gevoel van vrijheid.
Zo is het bedoeld, zei hij
die geloofde in zilveren vogels,
in vuur maken uit water en regen uit dorst.

Joke Goudswaard

